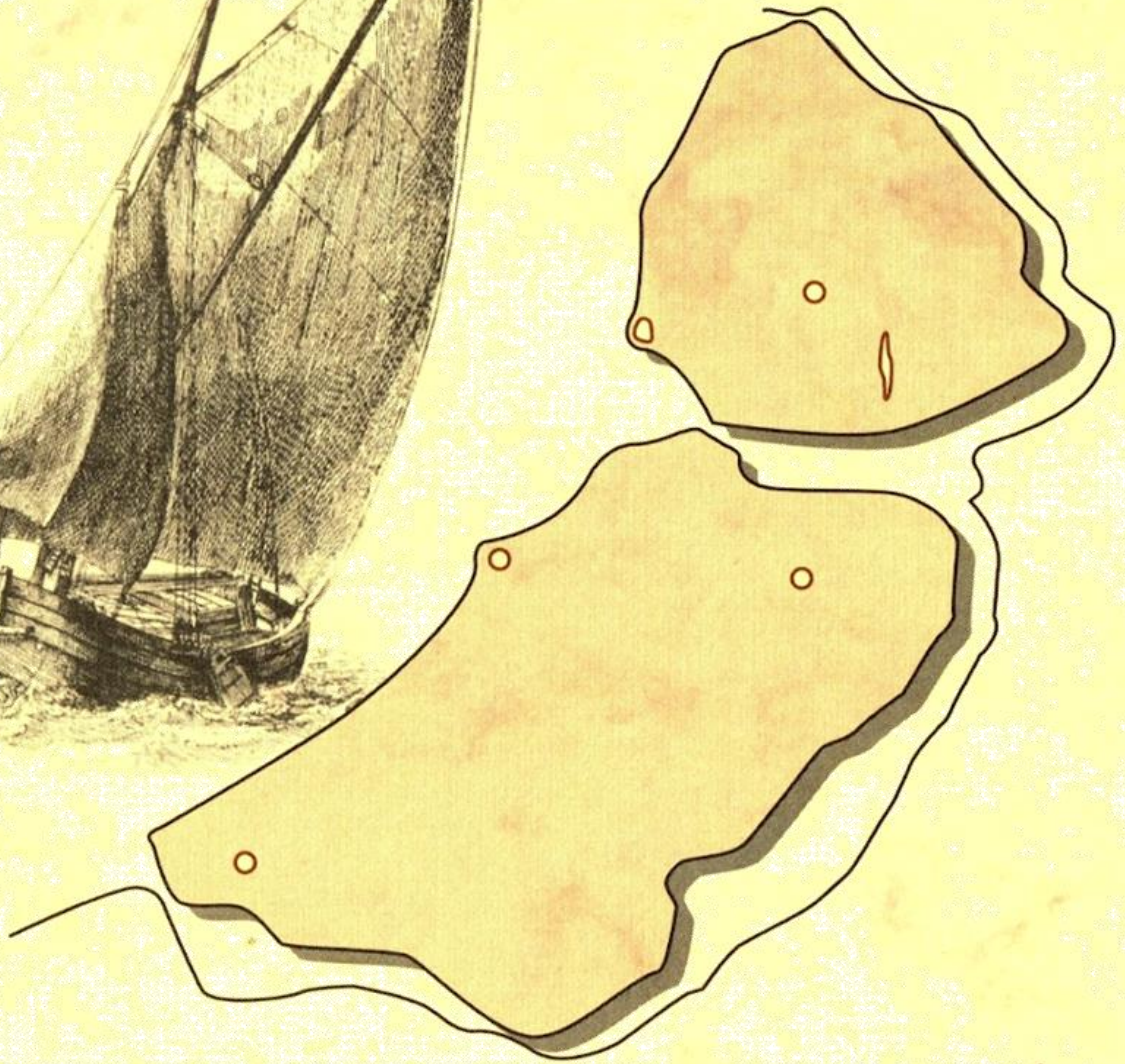
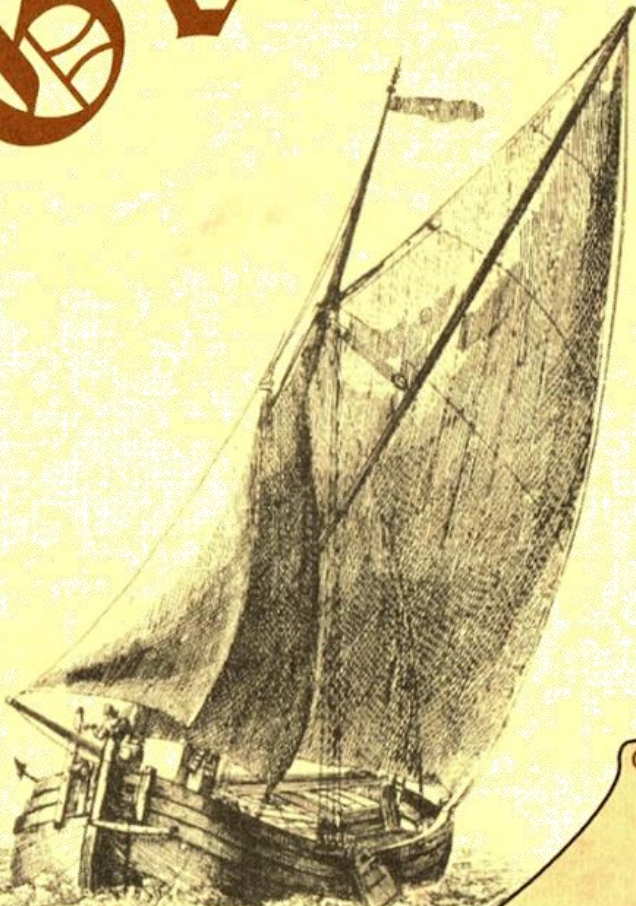

Genealogica

afdeling Flevoland

Nederlandse Genealogische Vereniging

39^e jaargang

Nr. 3

Oktober 2023

Agenda

Lezingen

In Batavialand op zaterdagmiddag van 14.00 – 16.30 uur in de Ontginningszaal.

DATUM	ONDERWERP	SPREKER
21 oktober 2023	Boeven in de familie	Martijn Spruit
13 januari 2024	Nieuwjaars bijeenkomst en leden voor leden.	

Excursie

Voor dit jaar geen excursie meer gepland.

Voorouderspreekuren.

Almere Centrum, De Nieuwe Bibliotheek

1e zat. van de maand, van 11 - 15 uur

Lelystad, Studiecentrum Museum Batavialand

1e zat. van de maand, van 11 - 15 uur

Kampen, Stadskazerne

1e zat. van de maand, van 10 - 12 uur

Emmeloord, FlevoMeer Bibliotheek

2e zat. van de maand, van 10 - 12 uur

Zeewolde FlevoMeer Bibliotheek

2-de zaterdag van de maand, van 11 -13 uur

Dronten / Swifterbant *, FlevoMeer Bibliotheek

1e zat. Van de maand, van 10 - 12 uur

* oneven maanden in Dronten,
even maanden in Swifterbant.

Datums voor lezingen en excursies in 2024.

Deze datums zijn wel al definitief. De onderwerpen zijn nog niet bekend.

Daar wordt inmiddels hard aan gewerkt.

Lezingen	
13-jan	Nieuwjaarsbijeenkomst en Leden voor leden
24 feb	
25-mei	
21-sep	
23-nov	
Excursies	
Don 30 mei	
Don 19 sept	

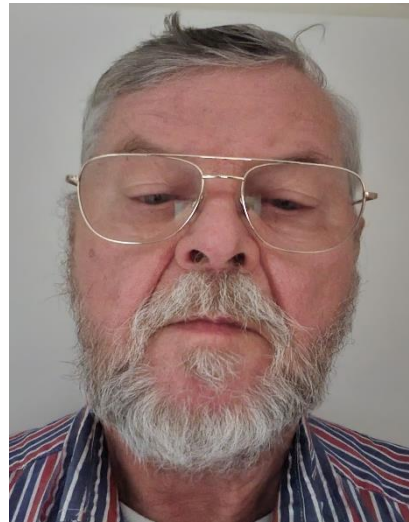
Mag ik mij even voorstellen

Mijn naam is Adriaan van den Berg. Ik ben al sinds 1992 bezig met het onderzoeken waar mijn roots liggen, als gevolg van de vraag van mijn kinderen: waar komen we eigenlijk vandaan?. Deze vraag zette mij aan het denken en daardoor ben ik dus begonnen met het uitzoeken van mijn voorouders.

De takken die ik onderzoek zijn aan de kant van mijn moederszijde, Bosman en Klap (mijn opa en oma) uit Kapelle en 's-Heer Arendskerke, Van den Berg en Appeldoorn (mijn opa en oma) aan mijn vaderszijde, uit Naarden en Maartensdijk, Lamers en Wagner (mijn schoonouders) aan de kant van mijn vrouw, uit Ottersum en 's-Gravenhage.

Daarnaast heb ik de cursus genealogie van de Open Universiteit gevolgd. Ik beheer ook 2 facebook-groepen, te weten: Genealogie in Flevoland, Gelderland en Overijssel en West-Vlaanderen: Erfgoed, geschiedenis en familiehistorie.

Mochten er personen zijn die hulp nodig hebben , dan ben ik bereid om te helpen.

Adriaan heeft zich aangemeld naar aanleiding van de oproep die we onlangs hebben gedaan voor uitbreiding van het bestuur. Hij zal ingewerkt worden en voorlopig als aspirant algemeen bestuurslid o.a. de facebookpagina van onze afdeling gaan beheren. Hij kan voor de ALV van maart 2024 officieel voorgedragen worden als bestuurslid.

Excursie Kampen 21 september 2023

Vanaf 10.00 uur stond de koffie en koek klaar in het Stadsarchief Kampen. Wij (11 personen) werden welkom geheten door de stadsarchivaris Floris Joustra. Hij vertelde dat ze van oorsprong een gemeentelijk archief waren en nu uitgebreid zijn met de steden en dorpen, die nu ook onder gemeente Kampen horen. Ze zijn heel blij met hun nieuwe onderkomen, de oude van Heutszkazerne die leeg kwam te staan. Deze is zodanig verbouwd dat het archief aan de eisen voldoet voor het goed bewaren van de collectie. Ze krijgen in de toekomst het Frans Walkate archief er bij. Dit archief bevat veel maatschappelijke stukken, waar door hun collectie breder gaat worden.

Vervolgens nam historicus Otto Ottens de beurt over om ons over de Kampense geschiedenis te vertellen en liet ons oude stukken zien, zoals een Mercator-atlas, een charter uit ca.1251 van koning Abel van Denemarken. Hierin werd beschreven dat ze handel mochten drijven met de Oostzee-

landen en Noorwegen. Er werd beschreven hoeveel tol ze moesten betalen afhankelijk van de waren, die ze vervoerden en hun bestemming. Ze vervoerden vooral veel zout uit Portugal naar de Oostzeelanden. Ook hebben ze een boek over de evacuatie van Schokland, met daarin welke mensen het betrof en waar ze heen zijn gegaan. Daarnaast liet hij ook nog stambomen zien van bekende kampenaren en vertelde wat ze gedaan hadden. Tot slot liet hij burgerboeken zien. Het was in de middeleeuwen gebruikelijk om burgerrechten van een stad te verkrijgen. Dit was o.a. van belang als je door omstandigheden niet meer in je onderhoud kon voorzien, zodat je dan op de steun van de stad kon terugvallen. Er zijn echter geen stukken gevonden dat Kampen stadsrechten heeft verkregen,

Peter en Marjan Bedeker bestuderen de oude burgerboeken

maar ze handelden hier wel naar gezien de burgerboeken. Vermoedelijk zijn de stadsrechten rond 1236 verkregen en zijn deze verloren gegaan of ze zijn ontstaan door gewoonterecht.

Tot slot nam Neel Wijshake het stokje over toegespitst op genealogische aspecten. Ze liet ons poppekleertjes zien, die de klederdracht van het weeshuis voorschreef. Daarnaast lag het inschrijvingsboek van het Groot Burgerweeshuis. Hierin werden de kinderen vermeld, die ze opnamen. Het is niet zo dat er alleen arme kinderen werden opgenomen, want er was ook een kolom

met een beschrijving van wat de kinderen inbrachten. Dit is leuk om na te lezen. Er lag ook een voorbeeld van de Leidse boekjes, die door een voorgaande archivaris mevr. Clara J. Welcker zijn geschreven. Hierin staat op alfabet een persoon beschreven, dus een handig naslagwerk. Vervolgens lag er een register stedelijke keuren (= wetten), vonnissen, aantekeningen van dagelijkse gebeurtenissen. De titel is Digestum Vetus. Hierin staan tekeningen gemaakt over de gebeurtenissen. Heel bijzonder. De DTB-boeken van Ens en Emmeloord, de dorpen die toen op Schokland lagen, liggen ook ter inzage. Verder lag er een persoonskaart als voorbeeld en 2 fotoalbums met oude kabinet foto's inclusief namen. Ook liet Neel een doopboek zien, waar allerlei leuke anekdotes bij de doopinschrijvingen voorkwamen. Een voorbeeld is dat de ouders niet meer terug naar huis konden omdat de IJssel was bevroren. Ze hebben ook oude kranten in het archief, dat ze aan het digitaliseren zijn. Als voorbeeld lag de oudste krant uit 1863 ter inzage. Al met al een boeiende presentatie.

Vervolgens hebben we een gezamenlijke lunch gehouden en daar kwam onze stadsgids heen, zodat we meteen buiten konden starten met de wandeling.

Het gebouw naast de lunchroom was een koopmanshuis in de stijl van de 15e eeuw, genaamd "Het gotische huis". Hier had vroeger een grutterij in gezeten. Daarna kregen we uitleg bij het oude stadhuis. Hij wees ons op gedenksteden van bekende kampenaren op het pleintje ervoor. Hierbij vertelde hij het verhaal van een organist en Ida Gerhardt uit de 2e wereldoorlog. De organist speelde een stuk als verzet, terwijl de Duitse soldaten dat niet doorhadden en Ida heeft hier een gedicht over geschreven: "Het Carillon".

Aan de zijkant van het oude stadhuis is een kooi bevestigd, waar mensen te schande konden worden gezet, maar de gids zei dat dit niet aannemelijk is, want de raadszaal zat achter deze ramen. In Kampen hebben in de 19e eeuw een aantal sigarenfabrieken gezeten, waarvan er nog 1 (De Olifant) over is. Aan de winkelstraatkant is de naam niet meer te lezen vanwege het verbod op reclame, maar aan de achterkant kan je deze nog lezen. Hij wees ons ook op een groot pand, dat vroeger de Berkfabriek was van de BK-pannen. Nu zitten er appartementen in. We lopen vervolgens door naar de IJsselkade. Hier worden we gewezen op een constructie om bij hoogwater

Rondwandeling bij de Stadspoort

schotten te plaatsen. Deze staan in de lijn van de stadsmuur. Vroeger mocht er niet tussen de IJssel en de muur gebouwd worden. De stadspoorten gaven dan toegang tot de stad. Eind 19e eeuw mocht er wel gebouwd worden aan de IJsselkade. Er was wel een voorschrift dat al deze gebouwen wit moesten zijn. De stadspoort was aan de IJsselkant ook wit geschilderd. Nu echter niet meer. Je ziet nu de stadsmuur tussen de huizen doorlopen, omdat er aan iedere kant tegen de muur is aangebouwd.

De stad was ingedeeld in 4 wijken, de Espel genaamd. Aan de zuidkant (of bovenloop) was de Boven-Espel. De St Nicolaaskerk, die hier staat, wordt vooral na de reformatie de Bovenkerk genoemd. De Onze Lieve Vrouwen kerk, die aan de noordzijde (of benedenloop) ligt in de Buiten-Espel, wordt de Buitenkerk genoemd. Via de stadspoort lopen we richting de Bovenkerk. De gids wees ons op een gebouw, dat oorspronkelijk een klooster was geweest. Op de gevel staat Theologische Universiteit. Dat was hier vroeger gevestigd. Het gebouw heeft ook een periode een militaire functie gehad. De deur van de Bovenkerk stond open en toen zijn we deze ook van binnen gaan bekijken. Hier heeft de gids ons op bijzondere aspecten gewezen.

We liepen soms wat in de regen, maar hebben niet het gevoel gehad, dat het een verregende wandeling was.

Al met al een geslaagde en leerzame excursiedag.

Antoinette Timmermans.

Lezing “Boeven in de familie” door Martijn Spruit

Op zaterdag 21 oktober 2023 heeft afdeling Flevoland van de NGV in Museum Batavialand in Lelystad een zeer interessante lezing georganiseerd. Om 14.00 uur begon onze voorzitter met een korte introductie en een welkomstwoord voor Martijn Spruit. Ook was er een welkomstwoord voor ons nieuwe bestuurslid, Adriaan van den Berg. Adriaan heeft zich aangemeld na de recente oproep voor nieuwe bestuursleden en hij zal als algemeen bestuurslid voorlopig ingewerkt worden.

De titel van de lezing doet het ergste vermoeden, maar Martijn Spruit heeft ons laten zien dat er heel veel informatie te vinden is over voorouders, die met justitie te maken hebben gehad. Er werd uitgebreid ingegaan op de diverse instanties, waar je informatie kunt vinden over voorouders met een justitieel verleden. Allereerst kwam Huis van Bewaring Blokhuispoort in Leeuwarden aan bod. Hier werden van alle gevangenen foto's gemaakt en er werd onderzoek gedaan of men aan de hand van foto's kon zien dat iemand crimineel was.

Op de website van BHIC vindt je het register voor ontslagen gevangenen, waarin uitleg wordt gegeven hoe de criminaliteit werd gezien. Hier vind je ook een uitgebreid cv van de gevangene en ook nog vaak een foto. In het “Geheim register van ontslagen gevangen 1882-1895” op de website van BHIC vind je hierover ook nog veel informatie.

Op de website [www. gevangeninglas.nl](http://www.gevangeninglas.nl) is van het Gevangenis museum in Veenhuizen staat een collectie van 1804 afbeeldingen van gevangenen die in Veenhuizen werden opgesloten tussen 1880 en 1935. Van al deze gevangenen werd een foto gemaakt in een zilvergelatine negatiefafdruk. Deze werd vastgelegd op een glasplaat, waarop zilverbromide in een laag gelatine werd ingelegd. Ook op de website van Tresoar zijn vele foto's te vinden van ontslagen gevangenen.

Het Algemeen Politieblad van het Koninkrijk der Nederlanden was een mededelingenblad van de politie, maar werd vanaf 1852 ook gebruikt als opsporingsblad van misdadigers, dronkaards en mensen die gevlucht waren uit bv de koloniën in Veenhuizen. Van veel mensen zijn uitgebreide signalementen opgenomen, waarin naast de naam, adres en woonplaats, leeftijd, beroep, ook de persoonlijke kenmerken zijn opgenomen. In het blad zijn niet alleen misdadigers vermeld, maar ook vele politieambtenaren en gegevens van gedupeerden van inbraak of roofovervallen.

Ook wees Martijn Spruit op vele kleine websites of databases, waarin voor onderzoekers heel interessante gegevens te vinden zijn, zoals de Bekeuringenregisters uit Hilversum 1878-1890, Arrestantenkaarten uit Rotterdam 1940-1945, Veroordeelden uit Amsterdam 2-de helft 19-de eeuw en ook het boek "Stille getuigen", het fotoboek van de Amsterdamse politie.

Na de pauze kregen we heel veel informatie over bronnen, die allemaal te maken hebben met WO2. Het CBG heeft nagenoeg alle persoonskaarten van 1938 tot 1994. Bij tewerkstelling in Duitsland werd je administratief uitgeschreven. Deze persoonskaarten werden bewaard in een apart register en zijn niet openbaar. Ook werd stil gestaan bij de politiekwartierstaten. Politieambtenaren waren verplicht om de gegevens van hun ouders en grootouders in te vullen om aan de Duitse bezetter te laten zien dat zij niet van Joodse afkomst waren, een zgn. "niet-ariër" verklaring. Ook moest iedereen die lid wilde worden van de SS een SS-kwartierstaat invullen, waarmee je moest bewijzen dat je niet van Joodse afkomst was. Als je lid wilde worden van de SS Jugendsturm, moest een "kleine SS-kwartierstaat" ingevuld worden.

Persoonsbewijzen WO2 waren tot in 1952 officiële identiteitsbewijzen (soms met handtekeningen van bevrijders).

Ook een grote bron van informatie in deze periode vormen de "Rode Kruiskaarten". Deze komen uit het kaartstelsel dat Het Rode Kruis bijhield over vermiste personen. Op verzoek van de Nederlandse regering ging de Nederlandse afdeling van Het Rode Kruis naar deze vermisten op zoek om de familie te kunnen informeren over hun lot.

Ook de verzameling Duitse Akten (Geburtsurkunden, Sterbe-urkunden en Heiratsurkunden) bevatten veel informatie over Nederlanders die tijdens de oorlogsjaren al dan niet gedwongen in Duitsland verbleven en niet in concentratiekampen waren ondergebracht. Deze akten zijn na de oorlog in opdracht van de geallieerden opgesteld door Duitse gemeenteambtenaren. In de akten staan gegevens over de ouders van de betreffende persoon. Soms vind je ook gegevens over beroep, religie en doodsoorzaak. Ook geven deze akten inzicht in de reden waarom deze Nederlanders tijdens de oorlog in Duitsland waren: tewerkstelling, collaboratie, gezinsvorming, verzet, of internering.

Ook kwam de "collectie Calmeijer" aan de orde. In 1941 werd door de bezetter een aanmeldingsplicht uitgevaardigd voor mensen van geheel of gedeeltelijk Joodse afkomst. Deze aanmeldingen werden vastgelegd door een bureau onder leiding van Hans Calmeijer in persoonsdossiers. Hij accepteerde steeds vaker verklaringen van advocaten, die met behulp van gefingeerde bewijsstukken probeerden

de Jood-verklaring veranderd te krijgen in een “Niet Jood-verklaring”. Naarmate de maatregelen tegen de Joden strenger werden, werd ook het aantal “Jood-verklaringen” groter. Omdat er vaak gegevens zijn vervalst zijn deze dossiers minder betrouwbaar voor genealogisch onderzoek.

In Het Nederlands Politieblad staan in de oorlogsperiode veel overzichten van Joden, die niet gevonden konden worden om op transport gezet te worden.

In het Centraal Archief voor Bijzondere Rechtspleging (CABR) is veel informatie te vinden over collaborateurs in WO2. Omdat veel gegevens onder de AVG vallen is deze database beperkt beschikbaar. Voor meer informatie hierover kunt u de website van het Nationaal Archief raadplegen.

De stichting Stolpersteine (<https://stichting-stolpersteine.nl/>) is een initiatief van de Duitse kunstenaar Gunter Demnig. Deze stichting maakt het mogelijk om voor de laatst bekende woning van slachtoffers van het nazi regime een herdenkingssteen te leggen in de stoep, die bestaat uit een steen met een messing bovenlaag.

Wij hebben alle websites die op deze lezing zijn vermeld voor u aan dit artikel toegevoegd.

WEBSITE	INFORMATIE
https://www.gevangeninglas.nl/	Gevangen in Glas een website met 1804 afbeeldingen van ontslagen gevangenen afkomstig uit de glasplaat collectie van het Nationaal Gevangenis museum te Veenhuizen;
http://collections.tresoar.nl/digital/collection/TRLffa/search/searchterm/ontslagen%20gevangenen	Zoeken op de fotowebsite van het Fries Archief naar ontslagen gevangenen met foto.
https://arolsen-archives.org/en/	De Arolsen-archieven zijn het internationale centrum voor nazi-vervolging met 's werelds meest uitgebreide archief over de slachtoffers en overlevenden van het nationaal-socialisme. De collectie bevat informatie over ongeveer 17,5 miljoen mensen en behoort tot UNESCO's Memory of the World. Het bevat documenten over de verschillende slachtoffergroepen die het doelwit waren van het naziregime en is een belangrijke bron van kennis voor de huidige samenleving.
https://www.nationaalarchief.nl/belevens/nieuws/oorlogslevensnl	In Oorlogslevens.nl gaat het om oorlogsbetrokkenen - nu alleen nog slachtoffers - die tijdens of na de oorlog zijn omgekomen. Denk daarbij aan gevangenen in (concentratie)kampen en gevangnissen, slachtoffers van bombardementen, tewerkgestelden, verzetsstrijders, militairen, Joodse, Sinti- en Roma-slachtoffers. Vanuit verschillende bronnen zijn de verhalen en ervaringen van mensen zichtbaar gemaakt. De levens zijn gereconstrueerd en op Oorlogslevens.nl te doorzoeken. De gegevens van bijna 300.000 oorlogsgetuigen zijn afkomstig uit zo'n twintig verschillende collecties en databases van historische instellingen waaronder het Nationaal Archief.

WEBSITE	INFORMATIE
https://www.oorlogsbronnen.nl/	Oorlogsbronnen.nl is het startpunt voor iedereen die meer wil weten over de Tweede Wereldoorlog in Nederland. De verhalen van de oorlog liggen verscholen in miljoenen originele foto's, objecten, brieven, administraties, dagboeken, affiches, krantenberichten, filmbeelden, et cetera. Deze 'stille getuigen' zijn afkomstig uit de collecties van meer dan 250 archiefinstellingen, musea, herinneringscentra en bibliotheken in binnen- en buitenland. Op Oorlogsbronnen.nl worden deze collecties aan elkaar gekoppeld rondom gebeurtenissen, plaatsen, personen en thema's.
https://www.joodsmonument.nl/	Het Joods Monument gedenkt de meer dan 104.000 personen, die in Nederland als Joden werden vervolgd en de Holocaust niet overleefden.
https://www.nationaalarchief.nl/onderzoeken/zoekhulpen/centraal-archief-bijzondere-rechtspleging-cabr	Na de Tweede Wereldoorlog werden ruim 300.000 Nederlanders onderzocht in verband met de bijzondere rechtspleging. Zij werden verdacht van samenwerking met de Duitse bezetter, verraad, NSB-lidmaatschap of het in dienst treden bij het Duitse leger. Veel van deze mensen komen voor in het Centraal Archief Bijzondere Rechtspleging (CABR). Het betreft zowel mensen die tot een straf zijn veroordeeld, als mensen van wie is gebleken dat de verdenking ongegrond was. Het CABR is tot 1 januari 2025 vanwege privacywetgeving beperkt openbaar (B-beperking). Dit betekent dat u niet zelf in dit archief kunt zoeken, maar wel dossiers kunt komen bekijken.
https://www.niod.nl/	Het NIOD Instituut voor Oorlogs-, Holocaust- en Genocidestudies is een Nederlands instituut voor de bestudering van de Eerste en Tweede Wereldoorlog, de Holocaust en hedendaagse genociden. Het instituut werd bij het grote publiek vooral bekend door het mediagenieke optreden van de directeur Loe de Jong.
https://www.niodimagelab.nl/research	Het NIOD Instituut voor Oorlogs-, Holocaust- en Genocidestudies is een nationaal en internationaal expertisecentrum voor interdisciplinair onderzoek naar de geschiedenis van wereldoorlogen, massaal geweld en genocides, inclusief de sociale gevolgen daarvan op de lange termijn. Daarnaast verzamelt, bewaart en ontsluit het NIOD archieven en collecties. Het NIOD ImageLab combineert het beeldhistorische onderzoek van het instituut met zijn waardevolle en omvangrijke collecties om nieuw onderzoek naar oorlog en beeldcultuur te genereren.
https://stichting-stolpersteine.nl/	Sinds 1992 maakt kunstenaar Gunter Demnig steentjes met een messing bovenlaag die gelegd worden in de stoep voor de laatste (vrij gekozen) woning van iemand die tijdens de Tweede Wereldoorlog slachtoffer geworden is van de nationaal-socialistische beweging. De stenen worden op aanvraag gemaakt en gelegd.

Piet Peeters.

NGV op de Almere Plus Beurs

Op zaterdag 7 oktober stonden we weer met een stand op de Almere Plus Beurs in het stadhuis van Almere. Deze beurs wordt georganiseerd door de ouderenwerkers van Welzijnsstichting De Schoor

Peter Bedeker is druk in de weer om vragen te beantwoorden op de Almere Plus Beurs

en is speciaal voor de senioren van Almere. Om 9 uur begonnen Peter Bedeker, Antoinette Timmermans en Truus Peeters met de inrichting van de kraam. Om 9 uur ging de beurs open en al direct werd het aangenaam druk. Onze doelgroep was ruim vertegenwoordigd en we hebben veel mensen te woord kunnen staan en enthousiast kunnen maken voor genealogie. Veel mensen gaven aan wel te willen beginnen met hun onderzoek, maar niet goed wisten hoe dit aan te pakken. Deze mensen zijn geweest op de voorouderspreekuren in De Nieuwe Bibliotheek op de 1-ste zaterdag van de maand. Een aantal mensen heeft aangegeven hiervan zeker gebruik te willen maken. Ook onze nieuwe banner trok veel aandacht. Heel veel mensen stopten om te lezen over welke

persoon de kwartier-staat was opgebouwd.

Ook de nieuwe boekenleggers vonden gretig aftrek. Vooral de achterzijde met daarop de vele websites waarop men kan zoeken naar voorouders werd heel positief beoordeeld.

Het was een drukke dag, maar wel heel gezellig. En nu maar hopen dat we op het volgend voorouderspreekuur heel veel mensen gaan terugzien.

Antoinette Timmermans heeft de foto's gemaakt, maar voor de rest is ook zij heel druk bezig geweest om vragen van geïnteresseerden te beantwoorden.

Peter, Truus en Antoinette, bedankt voor jullie inzet.

Truus Peeters geeft tekst en uitleg over een kwartierstaat aan de hand van de afbeelding op de nieuwe banner.

Workshop Ontdek je eigen familiegeschiedenis in Zeewolde

Met onze voorouderspreekuren komen we dichterbij de mensen en kunnen we beter hulp bieden bij hun zoektocht. We zitten al in de plaatsen Almere, Dronten, Emmeloord, Lelystad en Swifterbant. In Kampen werken wij samen met de Historische Vereniging Jan van Arkel voor ondersteuning op genealogisch gebied.

In Zeewolde hebben we nu een start gemaakt voor een maandelijks voorouderspreekuur. We zijn in overleg met een medewerker van de FlevoMeer bibliotheek, Yolanda Dorresteyn, gekomen tot een plan van aanpak. Door het aanbieden van een workshop "Ontdek je eigen familiegeschiedenis" krijgen mensen die willen beginnen met hun onderzoek naar voorouders, de mogelijkheid om de beginselen van voorouder-onderzoek onder de knie te krijgen. Wij hebben de opzet van de workshop gemaakt en de bibliotheek heeft voor de nodige publiciteit gezorgd. In augustus is er een huiskamergesprek gevoerd bij Omroep Zeewolde. In de plaatselijke krant is een artikel geplaatst en ook op de website van de bibliotheek is hier veel aandacht aan geschonken.

Aan de workshop op 9 september hebben 11 mensen deelgenomen. De deelnemers varieerden van mensen die nog nooit onderzoek hadden gedaan tot mensen, die al langer bezig waren met hun voorouderonderzoek. De workshop was als volgt opgezet. Allereerst wordt er stilgestaan bij wat je wilt onderzoeken. Vervolgens is er een stappenplan hoe je het onderzoek uitvoert. Daarna wordt er stilgestaan hoe je al je gevonden gegevens ordelijk verwerkt op de computer en in welk programma. Tot slot wil je overzichten kunnen maken.

Van de bibliotheek medewerkers kregen wij teruggekoppeld, dat de mensen heel enthousiast uit de workshop kwamen. Vanaf oktober zitten we nu iedere 2-de zaterdag van de maand in Zeewolde in de FlevoMeer bibliotheek. Aan het eind van de workshop heeft 1 persoon aangeboden om met het voorouderspreekuur mee te draaien.

Voorin in dit magazine vindt u de locaties en de tijdstippen van al onze voorouderspreekuren.

De vele voorouderspreekuren leggen wel een behoorlijke druk op de kleine groep mensen, die zich hier voor inzetten. Daarom hierbij een oproep aan de leden: wie wil ons helpen met de bezetting op de voorouderspreekuren? Je hoeft geen fullprof genealoog te zijn, gezond verstand en handigheid met de computer brengt je al een heel eind. Je wordt ingewerkt door ervaren genealogen.

Voor vragen of aanmelding ben je altijd welkom op een van de voorouderspreekuren komen of je kunt ook een mail sturen aan secretaris-fle@ngv.nl.

Antoinette Timmermans.

NGV vrijwilliger in het zonnetje gezet

Voor deze rubriek hebben we Joop Campfens opgegeven als blijk van waardering voor het vele werk dat Joop heeft verzet voor het voorouderspreekuur in Almere en het opzetten van diverse workshops. Hieronder een verslag van het interview met Joop dat ook is gepubliceerd op de website.

Kun je jezelf even voorstellen?

Ik ben Joop Campfens, 70 jaar oud en geboren in Haarlem. Vanwege het beroep van vader op diverse plekken in Nederland en 4 jaar in Canada gewoond. Op 17 jarige leeftijd ben ik in militaire dienst gegaan. Ik heb gewerkt bij Siebelt Security met als specialisatie onderzoek naar personen. Daarna heb ik 30 jaar bij de KLM gewerkt als security officer met specialisaties als fraude en onderzoek naar valse documenten. Ik ben ook lid geweest van het GO Team binnen KLM, dat zorgt voor coördinatie bij vliegtuigcrashes.

Wanneer ben je begonnen met genealogie en wat was de aanleiding?

Ik ben begonnen ca 2007 na het overlijden van mijn moeder. Mijn vader had al veel uitgezocht in de periode dat er nog geen internet was en later had hij niet meer de energie om zich te bekwamen in internet. Ik heb hem toen geholpen en werd zelf ook steeds enthousiaster. Heel erg trots was hij toen ik hem het familiewapen kon laten zien wat ik had gevonden. Mijn vader overleed in 2012 en daarna heb ik zijn werk voortgezet.

Heeft (had) jouw beroep een link met genealogie?

In mijn werk, zowel als researcher bij KLM en daarna ook bij Siebelt Security was onderzoek doen een heel belangrijk onderdeel van mijn werk. Ik had dus veel ervaring opgedaan en dat kwam goed van pas bij de zoektocht naar mijn voorouders in Brugge (België).

Wat is het mooiste (meest waardevolle) wat je hebt gevonden in jouw familieonderzoek?

Een document uit 1353 over transport van een stuk land in Brugge voor het bouwen van het Sint Jans Hospitaal. Aan dat document hangen zegels en een van die zegels is van mijn voorvader, die toen regent was in Brugge. Een originele zegel.

Heb jezelf ook een boek gemaakt of publicaties gedaan over je familiegeschiedenis?

Ik ben nog bezig met het familieboek. Ik heb een publicatie gedaan in het afdelingsblad van Flevoland, de Genealogica editie mei 2021.

Wat was het doel wat je op genealogisch gebied graag wilde bereiken ?

Mijn vader had al onderzoek gedaan in Brussel tot eind 1500. Mijn ambitie was om nog een heel eind verder terug in de tijd te komen. Vader had al een vermoeden dat de voorouders belangrijke bestuurders waren geweest en dat heeft mijn nieuwsgierigheid nog verder aangewakkerd. Ik wilde het vermoeden van mijn vader bevestigd zien door het vinden van zoveel mogelijk oude documenten en aktes over alles wat met mijn voorouders te maken had.

Wanneer ben je begonnen als vrijwilliger bij de NGV ?

Ik ben in 2016 aangeschoven bij het team van de vooroudersprekuren in Almere. Ik had veel kennis van opzoeken, speciaal in België. Na een paar sessies haalde ik daar zoveel plezier en voldoening uit dat ik er elke maand weer naar uit kijk om naar de bieb te gaan. Veel mensen gelukkig en tevreden naar huis zien gaan als ik ze weer verder had geholpen met hun onderzoek geeft mij heel veel energie.

Wanneer en waarom ben je lid geworden van de NGV ?

Ca. 2015 kreeg ik het blad Gens Nostra onder ogen en een aantal artikelen in dat blad sprak mij zo aan, dat ik heb besloten om lid te worden van de NGV.

Wat maakt het vrijwilligerswerk voor jou zo belangrijk (c.q. wat is de bevrediging die je eruit haalt?)

Ik vind het leuk om mensen te helpen. Dat geeft mij een goed gevoel. Ik ben een "mensen-mens". Je hebt veel contact met andere mensen. Je geeft veel kennis door en je leert zelf ook veel van de verhalen van andere mensen.

Waar ben je het meest trots op dat je samen met de andere vrijwilligers hebt bereikt?

Trots op het succes van de workshops die we onlangs hebben gehouden Almere. Ook trots op het succes van het vooroudersprekuren in Almere.

Wat is jouw advies voor mensen die nu willen beginnen met stamboomonderzoek?

Ga kennis opdoen bij een vereniging en volg een workshop over een programma zoals Aldfaer. Probeer mensen te vinden waar je terecht kunt voor vragen. Zoek een mentor.

Zou je anderen aanraden om vrijwilliger te worden bij de NGV en waarom?

Als je de kennis bezit van onderzoek doen, dan is het heel waardevol om deze kennis te delen met anderen. Daarnaast is het heel prettig werken in een gezellig team en delen de leden van de NGV dezelfde verslaving, nl. genealogie.

Heb jij je verslaving voor genealogie ook doorgegeven aan je kinderen?

Nee, dat is tot nu toe niet gelukt. Mijn kleinzoon van 12 is een heel nieuwsgierig kind en misschien biedt dat nog hoop voor de toekomst.

Beschrijf de NGV in een woord?

Inspirerend. De lezingen houden je steeds weer in beweging.

Aldfaer workshop van 17 juni in De Nieuwe Bibliotheek

Op 17 juni j.l. werd de 2-de workshop WERKEN MET ALDFAER gehouden in De Nieuwe Bibliotheek in Almere. Ook deze 2-de workshop was helemaal volgeboekt, alleen voor deze keer waren het allemaal gegadigden die allemaal nog moesten beginnen met hun stamboomonderzoek. 11 personen hebben deelgenomen en 4 personen hebben zich afgemeld wegens ziekte.

Ook nu weer had Antoinette Timmermans een presentatie voorbereid, waarbij stap-voor-stap de installatie werd doorgenomen en het vastleggen van gegevens in het programma werd voorgedaan aan de hand van een nieuwe stamboom van Cornelis Lely. Voor de pauze werd de diapresentatie afgewerkt en na de pauze zijn een aantal cursisten al begonnen met de installatie van Aldfaer en het opzoeken en invoeren van voorouders.

Een heel enthousiaste groep deelnemers, waarvan wij al een aantal deelnemers hebben teruggezien op onze voorouderspreekuren. Het was duidelijk dat wij er weer in geslaagd zijn een groep mensen te “besmetten” met het genealogievirus.

Namens het ‘workshop team’ ,

Antoinette Timmermans, Peter Bedeker, Joop Campfens en Piet Peeters.

The screenshot displays the Aldfaer genealogy software interface. The main window shows a family tree for Pieter van der Ploeg. The left pane lists family members with their birth and death dates, and the right pane shows a list of events (geboorte, huwelijk, overlijden) for each person. A portrait of a man is visible on the right side of the interface.

Code Man 77
Naam Ploeg van der
Pieter
Geb 29-03-1867 te Vrouwenparochie (Het Bildt)
Ged te
Ovl 11-09-1944 te Leeuwarden
Bgr te
Huwelijk 07-07-1887 Menaldumadeel
✓ Feikje Damstra, 88, 1867-1955 (x1887, 7k)
Kinderen (7)
✓ Anne Pieter van der Ploeg, 87, 1887-1974 (x1916, 5k)
✓ Pieter Pieters van der Ploeg, 48, 1891-1940 (x1918, 7k)
✓ Jan van der Ploeg, 79, 1893-1973 (r7, 2k)
✓ Sijke van der Ploeg, 25, 1896-1921
✓ Akke van der Ploeg, 68, 1898-1966 (x1926, 1k)
✓ Djoerd van der Ploeg, 94 of 95, 1902-1997 (x1932)
✓ Leen van der Ploeg, 92, 1909-2002 (x1934, 4k)
Ouders
✓ Anne van der Ploeg, 75, 1840-1916 (x1866, 4k)
✓ Akke Porte, 75, 1842-1917 (x1866, 4k)
Gezin
✓ Pieter van der Ploeg, 77, 1867-1944 (x1887, 7k)
✓ Jan Annes van der Ploeg, 81, 1871-1953 (x1927, 6k)
✓ Leen van der Ploeg, 73, 1873-1947
✓ Gepke van der Ploeg, 3 maanden, 1878-1878
Leeftijd Persoon
6 maanden...
2 oom Bendert Pieters overleden
2 grootvader Pieter Wytzes overleden
3 oom Bauke getrouwd
4 broer Jan Annes geboren
6 zus Leentje geboren
7 grootmoeder Gepke overleden
10 oom Jacob overleden
11 zus Gepke geboren
11 zus Gepke overleden
19 tante Wilmoed Pieters overleden
20 getrouwd met Feikje
21 zoon Anne geboren
21 grootmoeder Leentje Benderts overleden
24 oom Hette getrouwd
24 zoon Piet geboren
26 zoon Jan geboren
29 dochter Sijke geboren
Notitie
* 01-1886 tot 06-1887 onderwijzer chr. lagere school Berlikum
* 15-03-1888 tot 01-05-1888 tijdelijk waarnemend hoofd chr. lagere school St. Annaparochie (bezoediging Hfl. 8,- per week)
* 1888 tot 1891 onderwijzer in Amsterdam
* 01-04-1891 tot 01-04-1932 hoofd chr. lagere school Wirdum
Hoort bij Persoon
Detail van trouwfoto
Publiceren
1:5
Gewijzigd 29-08-2012 15:17 Intern#: 924.897.156

Bidprentjes

Mijn betovergrootvader Bart Kruijk (1825-1874) wilde destijds pastoor worden. Nadat bekend werd dat een van zijn zusters voortijdig moest trouwen omdat ze ongehuwd zwanger was geworden moest Bart zijn priesteropleiding afbreken. In die tijd was dat nog een grote schande. Terug, thuis in Poeldijk, nam hij van zijn vader de winkel over. Dit was een zgn. winkel van Sinkel, waar van alles te koop was. Vooral religieuze artikelen, maar ook etenswaren zoals stroop en Zwitserse kaas, rookwaren, schrijfwaren en medicinale artikelen. Bij overlijden van een familielid kon men er bidprentjes, ook wel bidplaatjes of doodsprentjes genoemd, laten drukken. Mijn grootvader W.L. (Wim) Kruijk (1895-1980) verzamelde bidprentjes. Hij liet een aardige verzameling na van ongeveer 1.600 bidprentjes.

Voor genealogen met katholieke voorouders zijn bidprentjes een leuke en informatieve bron voor stamboomonderzoek. Toen ik de verzameling van mijn opa in beheer kreeg was ik zelf aangenaam verrast over de bidprentjes van mijn voorouders en ander familieleden, die ik inmiddels zelf via mijn eigen onderzoek had gevonden. De verzameling bevestigde tevens de informatie die ik had gevonden. Ook kon ik de informatie die ik zelf had gevonden aanvullen met gegevens over begravenissen, welke informatie niet zo eenvoudig te vinden is in de periode van de Burgerlijke stand.

W.L. Kruijk voor zijn bureau met een gedeelte van zijn verzameling bidprentjes, 8 juli 1967. De foto is gemaakt ten behoeve van een krantenreportage.

Wat zijn bidprentjes?

Binnen de katholieke gemeenschap is het een oud gebruik om bij uitvaartmissen bidprentjes uit te delen ter herinnering of ter nagedachtenis aan de overledene. De bidprentjes voor overledenen zijn bedoeld om de nagedachtenis aan de overledene levend te houden en mensen te vragen te bidden voor zijn of haar ziel. Tegenwoordig worden bidprentjes in bredere zin gebruikt en worden het ook wel gedachtenisprenten of herinneringskaartjes genoemd. Een bidprentje heeft tegenwoordig dus niet altijd een religieuze betekenis. Het gebruik om bidprentjes uit te delen bij uitvaartmissen vindt tegenwoordig ook plaats bij niet-katholieken.

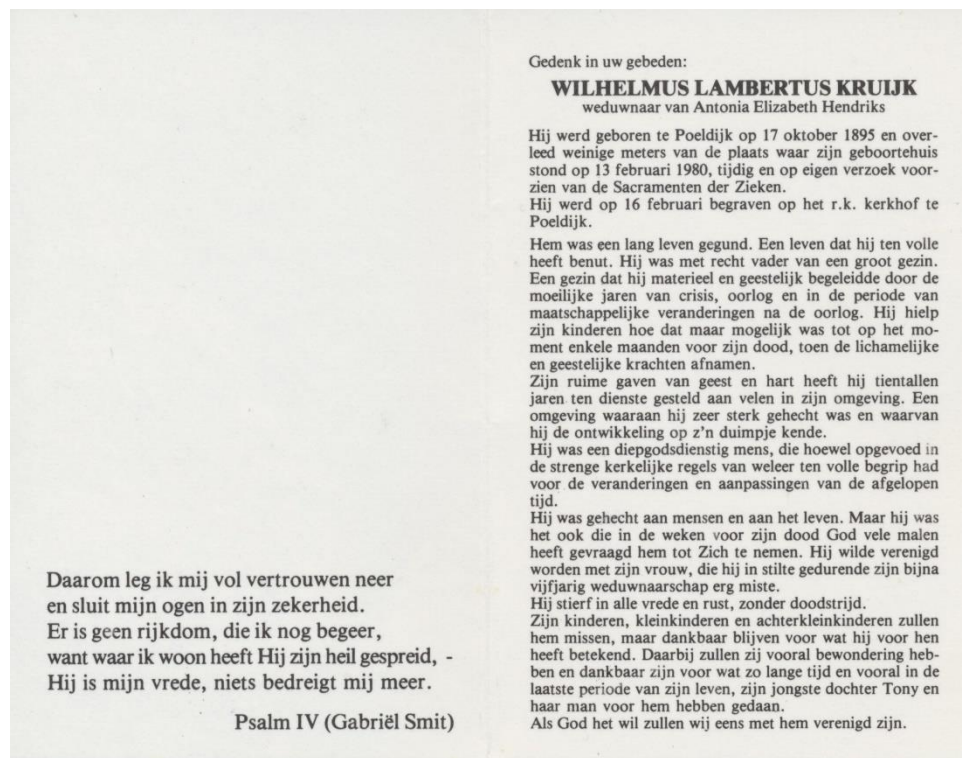
Voor- en achterzijde bidprentje Lambertus (Bart) Kruijk (1825-1874)

Herkomst en ontstaan.

De oudste bidprentjes komen uit de zeventiende eeuw en zijn niet meer dan algemene devotieprentjes met achterop een herdenkingstekst voor de overledene. Devotieprentjes, ook wel heiligenprentjes of santje¹ genaamd, zijn prentjes met een weergave uit het christendom. Op deze prenten worden goddelijke figuren zoals Jezus, Maria of een andere heilige weergegeven maar ook religieuze taferelen. De oudst bewaarde devotieprenten dateren van omstreeks 1250 vindt men aanvankelijk alleen in boeken. Na de komst van de houtsnede, rond 1400, werden losse devotieprenten verspreid. Aanvankelijk nog zonder tekst. Dit noemen we de eerste devotieprentjes. Deze devotieprenten hadden niet alleen een decoratieve functie, maar waren ook bedoeld om de vroomheid te bevorderen. De prenten moesten geloofsmysterieën, heiligen of Bijbelse gebeurtenissen uitbeelden en inzichtelijk maken.

¹ Net als "sint" is dit woord afgeleid van het Latijnse woord sanctus, wat heilige betekent.

Op de achterzijde van de prentje werd vaak een kleine tekst toegevoegd, zoals een gebed. Devotieprentjes werd vaak uitgegeven ter gelegenheid van doop, communie, priesterwijding en -jubileum.

Het bidprentje dat gemaakt is ter herinnering aan W.L. (Wim) Kruijk (1895-1980)

De eerst bidprentjes zijn ontstaan in de zeventiende eeuw in katholieke gemeenschappen in (waarschijnlijk) de overwegend protestantse Noordelijke Nederlanden. In de zeventiende eeuw konden deze katholieken niet hun uitgebreide en uitbundige dodenliturgie uitvoeren in tegenstelling tot hun geloofsgenoten in de Zuidelijke Nederlanden. Het openbaar uitdragen van het katholieke geloof in vagevuur, heiligenverering en bidden voor het zielenheil van de overledene werd door de calvinistische autoriteiten niet geoorloofd. Katholieken zochten daarom toevlucht tot een bescheiden, maar duidelijke manier om hun geloof uit te dragen en te bidden voor de overledene. Het gebruik om bidprentjes uit te reiken heeft zich vanuit de Nederlanden verbreid over o.a. Noord-Frankrijk, Duitsland, Oostenrijk en Ierland.

Rond 1730 verschenen de eerste gedrukte bidprentjes in Amsterdam met gravures. Onder het plaatje werd, in het Latijn, Frans of Nederlands, een tekst geplaatst. Op veel prentjes stond R.I.P. (Requiescat in Pace), in het Nederlands: "dat Hij/Zij moge rusten in vrede". Op de achterkant stond dan "Bid voor de Ziel van Zaliger" gevolgd door de naam, de plaats en de leeftijd van de overledene en tenslotte een gebed of tekst uit de Bijbel die op een of andere manier paste bij de overledene.

Het uitgeven van bidprentjes was vrij kostbaar. Dit verklaart dat bidprentjes aanvankelijk alleen voor leden van aanzienlijke of welgestelde families en voor priesters werden uitgegeven. Door goedkopere druktechnieken werd het uitgeven van bidprentjes voor overledenen na 1850 voor grote groepen mensen betaalbaar en werd het gebruik van bidprentjes een algemeen verspreid

verschijnsel in katholieke kring. Doordat bidprentjes goedkoper zijn geworden is het niet ongebruikelijk om verschillende bidprentjes uit te geven voor de overledene. Zo kan het voor komen dat er voor een overledene verschillende bidprentjes zijn uitgegeven, waarbij de achterzijde telkens gelijk is, maar de voorkant of beeldzijde verschilt. Zo zijn er voor mijn betovergrootmoeder Catharina van Veen (1829–1907) maar liefst vijf verschillende bidprentjes uitgebracht.

Een veelvoorkomend formaat voor bidprentjes is het A7-formaat, een formaat dat hiervoor zeer lang de standaard was. De oudste bidprentjes hebben enkel een voor- en achterzijde. Later werd een dubbelgevouwen A6-formaat gebruikt, waarbij de afbeelding aan de buitenkant stond en de gebedstekst binnenin.

Voorzijde bidprentje anno 1821

Achterzijde bidprentje anno 1821 – let op de doodshoofden en knekels.

Voorkant of beeldzijde.

De voorkant of beeldzijde van een bidprentje bestaat van oudsher uit een religieuze voorstelling, bijvoorbeeld een afbeelding van Jezus, Maria of een andere heilige. Vanaf omstreeks 1800 werden voorstellingen, die de vergankelijkheid van de mens weergeven afgebeeld. Zo zien we vanaf die tijd macabere afbeeldingen van skeletten, doodshoofden, zeisen en dergelijke. We zien dit thema onder andere terug in de liturgie van Aswoensdag: Memento, homo, quia pulvis es et in pulverem reverteris (= Bedenk, mens, dat jij stof zijt en tot stof zult wederkeren).

De zwarte rouwrand, waarmee vanaf 1870 bijna alle bidprentjes omgeven zijn, verschijnt voor het eerst rond 1855. Vanaf de jaren 40 van de 20^e eeuw wordt deze sombere zwarte omlijsting geleidelijk weggelaten of vervangen door een smal paars of grijs randje.

Voorbeelden van bidprentjes met zwarte rouwrand en kerkhof motieven anno 1886 en 1888.

Echte kinderbidprentjes verschijnen rond 1900. Zij zijn vaak uitgevoerd in kleurendruk en dragen een blauwe of zilveren rand. Voor die tijd gebruikte men meestal de prentjes die voor volwassenen bestemd waren, of een enkele keer, gewone gekleurde kinderprentjes.

Vanaf eind 19^e eeuw verschijnen er steeds vaker bidprentjes met een foto van de overledene op de voorkant van het bidprentje.

De kunst van de bidprentjes ging mee met de tijd. In de 19^e eeuw werd de stijl gekenmerkt door neogotiek, met zijn knekels, kruisen en de dood. Zo vanaf rond 1920 komt er meer ruimte voor eigentijdse kunstenaars.

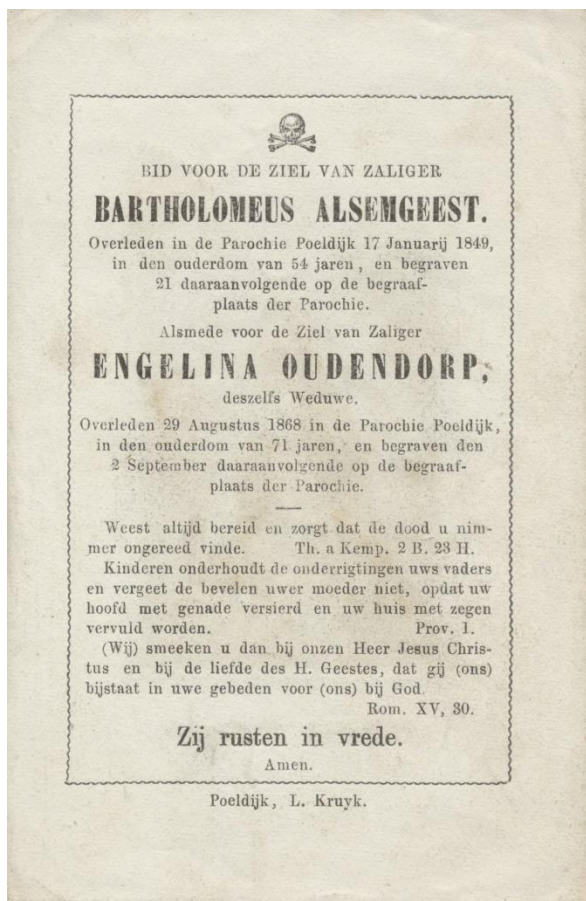

Dit bidprentje voor een overleden kind uit 1915 heeft een blauwe rouwrand.

Achterzijde.

Op de achterkant van een bidprentje staan gegevens over de overledene. Toen het uitgeven van bidprentjes nog vrij kostbaar was werden soms de namen van eerder overleden verwanten toegevoegd. Op dezelfde manier deelden, nog in de jaren 1850-1860, eerder gestorven echtgenoten, voor wie indertijd geen eigen prentje was gemaakt, in het bidprentje van de huwelijkspartner die hen had overleefd. Langzamerhand ging men meer bijzonderheden vermelden. Aan de naam en de sterfdatum werden toegevoegd: de leeftijd, vaak tot op de dag nauwkeurig, de datum en plaats van geboorte, de naam van degene met wie de overledene gehuwd was, en de datum van de begrafenis en het kerkhof waarop deze had plaatsgevonden. Soms werden ook maatschappelijke functies, het lidmaatschap van vrome verenigingen (Derde Orde, Broederschap van de H. Familie) of onderscheidingen vermeld. Bij geestelijken en religieuzen werd vermeld waar en wanneer zij bepaalde functies hadden vervuld. Daaronder volgt dan een kort gebed: Heer, geef hem de eeuwige rust, of Requiescat in Pace (R.I.P.) – Hij/Zij moge ruste in vrede.

Onder deze biografische gegevens plaatste men al spoedig een of meer, bij de overledene passende, citaten uit de bijbel of uit het werk van kerkelijke schrijvers. Het doel hiervan was de achterblijvenden te vermanen en te troosten en de persoon en het leven van de gestorvene te typeren.

Bidprentje anno 1868 waarop ook de al eerder overleden echtgenoot wordt herdacht.

Gedurende de 20^e eeuw is een bepaalde mate van ontkerkelijking in de bidprentjes terug te zien. De citaten uit de Bijbel werden geleidelijk aan vervangen door een kort levensbericht van de overledene. Voor overleden kinderen werden het opnemen van gedichten (met name van Guido Gezelle) populair. Aan het eind van de 20e eeuw werd dit levensbericht steeds vaker een uitgebreid verhaal, een gedicht, songtekst of een stukje proza.

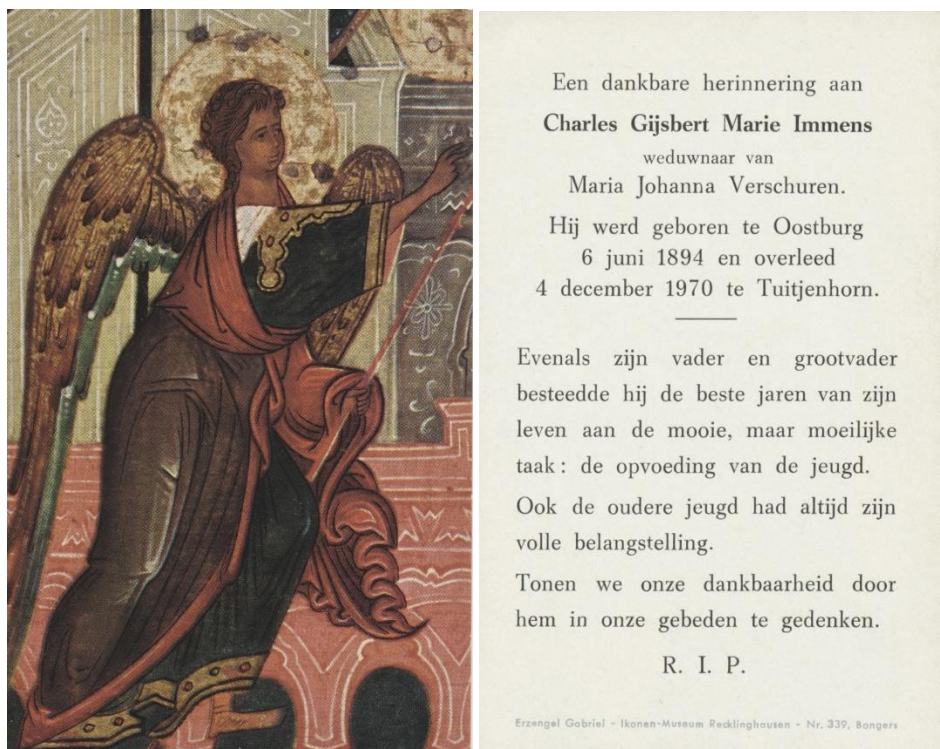
De teksten op een bidprentje kunnen interessant zijn voor genealogen omdat ze informatie geven over het leven en overlijden van de overledene. Voor stamboomonderzoekers zijn dergelijke verhalen en een foto van de overledene zeer waardevolle informatie.

Enige voorzichtigheid bij het overnemen van gegevens van een bidprentje dient wel in acht te worden genomen. In de tijd dat voor bijna iedere overledene een bidprentje werd gemaakt, werd het steeds lastiger om een passende, nog niet versleten Bijbeltekst te vinden. Bijbelteksten werden vaak vervangen door andere, standaard teksten. Deze oppervlakkige en haastig samengestelde teksten bevatten niet meer dan algemeenheden.

Daarnaast kunnen er spel- en typfouten op het bidprentje staan, of onwaarheden: de overledene blijkt een ineens toonbeeld van deugd te zijn geweest. Een oud gezegde luidt dan ook "liegen als een bidprentje". Over de doden niets dan goeds!

Bidprentje voor een overleden kind met een gedicht van Guido Gezelle

Bidprentje voor Charles Gijsbert Marie Immens (1894-1970) – grootvader van de auteur

Afsluiting.

Bidprentjes zijn een gewild verzamelobject. Sommige particuliere verzamelaars beschikken over aanzienlijke verzamelingen. De onderzoeker die op zoek is naar bidprentjes heeft hier niet veel aan. Dat is ook de reden dat de schrijver van dit artikel enkele jaren geleden zijn collectie digitaal beschikbaar heeft gesteld aan het Historisch Archief Westland.

Belangstellenden kunnen bij diverse organisaties terecht. In de eerste plaats natuurlijk bij de NGV. De NGV bezit een collectie van ca. 900.000 bidprentjes. Het CBG bezit zelfs een collectie van enkele miljoenen bidprentjes. Daarnaast kan men terecht bij o.a. het Brabants Historisch Erfgoed Centrum en vele andere regionale- en historische archieven. Online kan men ook bij diverse archiefinstellingen naar bidprentjes zoeken. Een mooi startpunt hiervoor zijn de websites van archieven.nl (www.archieven.nl), zoek op bidprentjes) en openarchieven (<https://www.openarch.nl/prentjes/>).

Maurice Kruijk

Bronnen:

- Stichting Familiegegevens Kruijk
- <https://www.rijckheyt.nl/bidprentjes>
- <https://cbg.nl/bronnen/cbg-verzamelingen/bidprentjes/>
- <https://www.brabantserfgoed.nl/bidprentjes>
- <https://salut.nl>
- Het Hemels Prentenboek, Devotie-en bidprentjes vanaf de 17^e eeuw tot het begin van de 20^e eeuw, J.A.J.M. Verspaandonk, 1975, Gooi en Sticht B.V.

Inhoudsopgave

Agenda	2
Mag ik mij even voorstellen.....	3
Excursie Kampen 21 september 2023	4
Lezing “Boeven in de familie” door Martijn Spruit.....	7
NGV op de Almere Plus Beurs.....	11
Workshop Ontdek je eigen familiegeschiedenis	12
in Zeewolde	12
NGV vrijwilliger in het zonnetje gezet.....	13
Aldfaer workshop van 17 juni in De Nieuwe Bibliotheek	15
Bidprentjes	16
Inhoudsopgave	25
Bestuur	26
Redactie	26
Voorouderspreekuren	26

Bestuur

Willy van der Most	voorzitter
Piet Peeters	secretaris en 1-ste afgevaardigde
Maurice Kruijk	penningmeester
Vacature	webredacteur
Lidy Kutschruter	lid en notulist
Adriaan van den Berg	aspirant-lid.

Coördinatoren:

Peter Bedeker	Coördinatie en organisatie Voorouderspreekuren.
Antoinette Timmermans	Planning en organisatie lezingen en excursies.

Redactie

Maurice Kruijk
Piet Peeters

Voorouderspreekuren

Almere

Peter Bedeker
Antoinette Timmermans
Piet Peeters
Joop Campfens
Geert Baas
Truus Peeters

Emmeloord

Willem Braam
Jaap van Woudenberg
Harry Kramer

Kampen

Neel Wijshake

Lelystad

Jonny Serno
Maurice Kruijk

Swifterbant en Dronten

Fred van der Zwan
Antoinette Timmermans

Zeewolde

Truus Visser
Vacature